

Michał Bajor, Les flons

Dźwięczy dźwięczy bal
Ulicami w dal
Akordeon drży
W jej piosenki rytm
Dźwięczy dźwięczy bal
Jak w największej z gal
Pod oknami tkwi
Puka do jej drzwi
Lecz drzwi zamknęła dziś
Na klucz na spusty trzy
Bo bal w noc kusi iść
W miłosne wciąga gry
Dźwięczy dźwięczy bal
Wzdłuż paryskich hal
Kaskadami nut
Grzeje serca chł&#oacute;d
Dźwięczy dźwięczy bal
Ulicami w dal
Akordeon drży
W jej piosenki rytm
Gdy ją smutek rwie
On refrenem wre
Kiedy serce łka
On niezmiennie trwa
Choć bardzo umrzeć chce
By jego ujrzeć twarz
Wciąż drzwi z jej marzeń śmierć
Na nosie bal jej gra
Dźwięczy dźwięczy bal
Nie wie co to żal
Nie dba o jej łzy
Tańczyć każe nam
Szcęścia w nim za grosz
Sprzeda pusty los
Dobrze mu gdy łże
Ale jej wciąż źle